

Domáci hospic Devětsil

Milí občané,

ráda bych vám poskytla pár informací o domácím hospici Devětsil, který patří mezi služby poskytované Diakonií Vsetín a jehož jsem od července 2020 vedoucí lékařkou.

Co je to domácí hospic?

Je to odborná zdravotní péče poskytovaná v domácím prostředí nemocným, kterým byla ukončena léčba ve chvíli, kdy již nepřinášela další naději na uzdravení (např. onkologická, orgánové selhání, apod.). Často mluvíme o paliativní péči – ta obsahuje především léčbu bolesti, mírnění tělesných i duchovních strádání nemocného a ovlivnění dalších nepříjemných příznaků nemoci.

Domácí hospicová služba zahrnuje nemocného i pečující rodinu, která zajišťuje celodenní péči o svého příbuzného. Cílem je doprovodit nemocného i pečující k přípravě a přijetí smrti, ke které nevyléčitelné onemocnění ve svém terminálním stádiu směřuje. Tým domácího hospice tvoří lékař, zdravotní sestry, sociální pracovník, psycholog a duchovní. Svou službou se snaží respektovat přání a požadavky nemocného i jeho okolí. Službu doporučuje nejčastěji praktický lékař nebo specialista (např. onkolog) po ukončení léčby.

Převzetím do domácího hospice poskytujeme nemocnému léky podle aktuální potřeby, především na účinné tišení bolestí, formou tablet, náplastí či injekcí. Zajišťujeme dostatečnou hydrataci a vyprazdňování. Pečujeme o nejrůznější uměle vytvořené vývody, permanentní cévky (katetry) a rány. Podle potřeby provádíme pleurální punkce či punkce ascitu. Důležitou součástí péče o hospicového pacienta je polohovací postel, kterou zapůjčujeme spolu s dalšími potřebnými pomůckami (např. odsávačku dýchacích cest či oxygenátor na podporu dýchání). Sociální pracovníce vyřizuje možné příspěvky ... Pečující rodinu zaučujeme a podporujeme v jejich péči. Službu poskytujeme v případě nutnosti kdykoliv, tedy 24 hod. denně 7 dní v týdnu. Služba je hrazená z veřejného zdravotního pojištění.

Dovolte mi na závěr uvést část z dopisů, které jsme dostali od rodin po ukončení hospicové péče:

„Můj manžel si moc přál, aby poslední dny života mohl dožít doma, ve svém prostředí, které tolik miloval, se svými blízkými a se svou rodinou. Když jsem se dověděla, že onkologická léčba přestala účinkovat a manžela propustili do domácí péče, byla jsem pevně rozhodnuta, že vyhovím všem posledním přáním manžela. Netušila jsem, co to všechno obnáší. Fyzicky jsem na to byla připravená, ale psychicky mě to lámalo. Přišly pochybnosti o úplnosti a kvalitě mé péče a chvílemi mě napadaly myšlenky, jestli mu neškodím. Na doporučení jsem se obrátila na Domáci hospic Devětsil a bylo to mé nejlepší rozhodnutí. Prostřednictvím sester, které nás navštěvovaly doma, jsem dostala pomoc a cenné rady, jak jít dál. Staly se pomocnicemi, rádkyněmi a vrbou, která byla schopna naslouchat mým projevům smutku a steskům. Zajistily rovněž léky a zdravotní pomůcky, které jsme potřebovali. Moc si vážím Vaší neocenitelné služby, která přišla ve chvílích nejtěžších. Jen s Vaší pomocí bylo možné srovnat si myšlenky o konci života a překonat vše, co je s tím spojeno. Máte můj velký obdiv a vřelé poděkování.“

Z druhého dopisu:

„Na základě doporučení jsem se na Vás obrátil s prosbou o pomoc při řešení naší těžké životní situace - těžké nemoci mého tchána. Přesto, že z počátku se jevila Vaše pomoc jako neřešitelná, snažili jste se najít a našli jste řešení a pomocnou ruku pro nás. Sestřička a pan doktor byli obrovskou

pomocí nejen pro nás, ale především pro tchána. Nikdy nezapomenu, když mi po setkání se sestřičkou a panem doktorem řekl: „Prosím tě, kde jsi je sehnal? To jsou andělé.“ Byl rád a šťastný, že úpřimný zájem o něj mají lidé, kteří rozumí jeho nemoci a jeho potřebám. Neopomenu i Vaši péči o manželku, která pomoc a vlídné slovo v této situaci velmi potřebovala. Patří Vám obrovský můj dík a celé naší rodiny. Nikdy mě nenapadlo, jak velmi je taková služba důležitá a nutná.“

Nacházíme se v předvánočním období, kdy očekáváme oslavu narození malého dítěte – Božího Syna v Betlémě. V listopadu jsme prožívali „dušičky“ – vzpomínky a modlitby za naše zemřelé. Domácí hospic doprovází nemocného a jeho nejbližší okolí ke smrti – narození do věčnosti. Existuje dobrá smrt a lze se na ni připravit? Pokud věříme, že smrtí život nekončí, jen přechází na „druhou stranu života“, potom už umírání nemusí být pro všechny jen těžké a bolestné, ale i plné naděje. Dobrou přípravou na smrt může být i to, že se učíme denně umírat svému sobectví a růst ve službě a lásce k bližním – přinese nám to svobodu a radost, které ve smrti pozemské dojdou své plnosti a které budeme prožívat jednou bez konce ...

Věřím, že my lidé vyhnání z ráje se smrtí do něho zpět navracíme ...

Přeji všem radostnou oslavu narození Božího dítěte a těm, kteří z tohoto světa tento rok odešli, radostné narození pro nebe.

Všem vám pokojný a požehnaný nový rok.

MUDr. Zdislava Tělupilová

Kontakt na Domácí hospic Devětsil: telefon 737 266 974, e-mail devetsil@diakonievsetin.cz